

för oss Stockholmare nalkas och jag föreslår därför, att vi för ögonblicket koncentrera oss på en middag för oss två på Hasselbacken. Därefter kunna vi begiva oss hem till min fridfulla ungarlsbostad i »Lärkstaden», och där kan du i lugn och ro och vid en god pipa berätta din historia.

Detta förslag accepterades med nöje av hr Bastman.

Något senare återfinna vi de båda skolkamraterna vid ett välförsett bord på Hasselbacken. Nu lämnades alla brottmål å sido för ett läckrare mål och rätterna interfolierades med skolhistorier från Strängnäs, nedsköljda med ett ypperligt vin. Då de slutat måltiden, föreslog notarien att de i anseende till det vackra vårvädret skulle dricka kaffe nere på planen framför musikpaviljongen. Så skedde även. Under det de sutto där, pratande, rökande och smuttande på kaffe och likör samt lyssnande till den förträffliga musiken, spratt länsmannen plötsligt till av förvåning vid att en mörklagd, kortväxt herre gick förbi deras bord och hälsade genom att avtaga hatten, under det han gav länsmannen och hans sällskap en lång och liksom provande blick. Då den främmande gått förbi, sade herr Bastman:

- Hm, det var ett oväntat möte.
- Vem var mannen?
- En Bringåsabo — en av de misstänkta.
- Där finns således flera misstänkta?
- Ja, gunås så visst.
- Nå, den där såg just inte vidare förtroendeingivande ut. Men man får akta sig att döma hunden